

РЕШЕНИЕ

№ 4042

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11220** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ СОА20-ГР94-5508/10.11.20г на В. Д. Б.-И. от [населено място] против Заповед № СОА20-РД-08-1049/14.09.20г на Кмета на СО, потвърдена с Решение № АК-01-00031/29.10.20г на ОУ на обл.С..

В жалбата се сочи, че заповедта е немотивирана и незаконосъобразна, като е обоснована от Наредба на СО, която противоречи на КПХУ/ратифицирана през 2012г/, на ЗХУ и ЗЗДискр. Единственият меродавен критерий за издаване на карта за преференциално паркиране на ППС на територията на СО следва да е дали лицето има 50% трайно намалена работоспособност/жалбоподателката има 60%/, като никакви други доп.критерии по Наредбата не могат да се вземат предвид и биха представлявали дискриминация.Моли се за отмяна на заповедта и връщане на преписката за ново произнасяне със зад.указания за издаване на карта за префер.паркиране, както и за присъждане на разноси.В съд.заседание адв.И. поддържа жалбата.В писмени бележки се допълва, че с валидност до 01.07.20г на жалбоподателката е била издадена такава карта, при същата фактическа обстановка/дори решението на ТЕЛК е било за 75% неработоспособност/.

Ответникът Кмет на СО се представлява от юрк.М., която моли за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.В писмени бележки се сочи, че критериите за издаване на карта са в чл. 91 т.1-4 от НОДТСО.Заявлението е било разгледано от комисия на СО, в която двама лекари разглеждат всяко заявление поотделно и съпоставя определеният от ТЕЛК % с критериите по Наредбата.ЕР ан

ТЕЛК са офиц.удостоверителни документи, по ЕР на ТЕЛК жалбоподателката няма над 50% неработоспособност, така че не попада в нито една хипотеза по Наредбата.Картата, която ѝ е била издадена с валидност до 01.07.20г, е била въз основа на предходно ЕР на ТЕЛК за 75% неработоспособност. Поради факта, че актуалното ЕР на ТЕЛК е с намален процент спрямо предходното/новото ЕР е за 50%/, вече не се покриват хипотезите по Наредбата.Съдът не може сега да осъществява контрол върху старата карта, а не е предвидено нормативно автоматично подновяване на картите/всеки път се подава нова заявление и актуално ЕР на ТЕЛК към него/.СОС има норм.правомощие по чл. 21 от ЗМСМА да издава наредба по чл.8 ал.2 вр. § 2 т.2 и т.16 от ЗХУ, и след като в основния закон-ЗдвП няма нормативни критерии за карта за издаване на префер.карти, то Наредбата на СОС не противоречи на относимия закон/ чл. 99а ал.1 вр. §6 т.64 от ЗдвП е относимия закон за паркирането с префер.карта, а не ЗХУ/.Съгл.Решение № 9215/16г на ВАС префер.режим за хората с трайно намалена работоспособност не може да е всеобхватен, а съгл. Решение № 4818/15г на ВАС-чл. 91 от Наредбата не нарушава принципа на равенство по АПК и не противоречи на КРБ,ЗХУ и ЗЗДискр.С нормата на Наредбата се създават не права, а преференции за хора с увреждания, като измежду тези хора водещ критерий в случая е дали имат затруднения в придвижването на собствен ход.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по см. на АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

По предходно Заявление от 03.09.19г и приложено към него ЕР на ТЕЛК от 25.07.19г и срок на валидност до 01.07.20г за 75% трайно намалена работоспособност, на жалбоподателката е била издадена карта за префер.паркиране на ППС, превозващо хора с трайни увреждания в зоните за почасово платено паркиране и паркингите-общ.собственост, на територията на СО, със срок на валидност до 01.07.20г.

Адм.производство е започнало по заявление от 07.08.20г , към което жалбоподателката е представила ново ЕР на ТЕЛК от 10.07.20г, с валидност до 01.07.23г, с определени 60% трайна неработоспособност/водеща диагноза-карцином на дясна мл.жлеза, с последвала мастектомия с поставен имплант/.

Нарочна Комисия,назначена от Кмета на СО /в състава на която има трима лекари, един от които ортопед-хирург/, е разгледала заявлението по т.4 от Протокол № 834/13.08.20г, като е предложила на Кмета на СО да откаже издаването на карта за префер.паркиране, тъй като: не са покрити критериите по т.1 на чл. 91 от НОДТСО/заболяванията на заявителката не водят до трайно оформен дефицит на стоежа,придвижването и издържливостта, не ползва инвалидна количка,ортопедични апарати,външни протези,патерици или чужда помощ; не са покрити критериите по т.2-4 от чл. 91 на Наредбата/те изискват над 90% трайно намалена работоспособност/.С обж. Заповед № СОА20-РД-08-1049/14.09.20г Зам.Кметът на СО/по заповед за заместване на Кмета на СО с № СОА20-РД15-12101/11.09.20г/, въз основа предложението на Комисията и ЕР на ТЕЛК на заявителката, ѝ отказва издаването на преф.карта за паркиране поради непокрити критерии по чл.91 от НОДТСО.Заповедта е връчена на заявителката, която в срок-на 02.10.20г, депозира жалба по адм.ред до ОУ на обл.С., който въз основа становище на Комисията от 20.10.20г -с Решение № АК-01-00031/29.10.20г я отхвърля.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от комп.орган, в кръга на предоставените му по закон правомощия.Издадена е в зад.писмена форма, като съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК. В хода на адм.производство не са нарушени правата на заявителката, изяснени са фактите и обстоятелствата от значение за случая/чл. 35 от АПК/, като не са допуснати от органа същ.проц.нарушения.

Съдът намира, че заповедта е и мат.законосъобразна и не противоречи с целта на закона, вкл. С КЗПХУ, ЗХУ и ЗЗДискр, по следните съображения:

1/ Съгл. Практиката на ВАС / Решение № 4818/15г на ВАС/, чл. 91 от Наредбата не нарушава принципа на равенство по АПК и не противоречи на КРБ,ЗХУ и ЗЗДискр.С нормата на Наредбата се създават не права, а преференции за хора с увреждания, като измежду тези хора водещ критерий в случая е дали имат затруднения в придвижването на собствен ход.

2/ Становището на Комисията, която е помощен орган, не обвързва издателя-Кмет на Со /той действа при оперативна самостоятелност/, но пък е обосновало издаването на обж. Заповед/в Комисията има трима лекари, един от които е ортопед-хирург/.

3/ предвид определените 60% трайна неработоспособност по процесното ЕР на ТЕЛК, възможна принципно би била единствено хипотезата на чл. 91 т.1 от Наредбата, а т.2-4 са неотнормирани/те са за над 90%. За да е налице хипотезата на т.1 от чл. 91, следва заявителката, освен да има над 50 % трайна неработоспособност/има 60% по актуалното ЕР на ТЕЛК/, кумулативно да не може да се придвижва без инвалидна количка,артоп.апарати,външни протези,патерици или чужда помощ, като не е в състояние да заеме изправено положение на тялото без техн.помощни средства и да има трайно оформен функционален дефицит на стоежа,придвижването и издръжливостта. В случая Комисията /-с ортопед в нея/ е дала заключение, че заявителката, с водещо заболяване карцином на дясна мл.жлеза, не отговаря на мед.изисквания по т.1 на чл. 91.Съгл. Текста на чл. 91 от Наредбата, изреждането в четирите точки е лимитативно и императивно, респ. не подлежи на разширително тълкуване или прилагане по аналогия.

4/ дори заболяването да е същото като по предходното ЕР на ТЕЛК/което е за 75% и по него е имало издадена карта/, то валидността на издадената карта е приключила на 01.07.20г, т.е. адм.акт,въз основа на който е издадена//предходна заповед на Кмета на СО/, е породил правните си последици, след което е изчерпал правното си действие. В настоящото производство нито Съдът следва да извършва инцидентен контрол дали картата е била законосъобразно и правилно издадена, нито Комисията по проц.заявление е обвързана от становището на предходната Комисия/по което е била издадена карта/.Явно сегашната и предходната Комисия са били на различно становище дали са налице предпоставките по т.1 от чл. 91 на Наредбата, като Съдът счита, че становището на сегашната Комисия е правилно/предвид характера на заболяването на заявителката/, а становището на предходната Комисия е било неправилно.

Съдът намира жалбата за неоснователна, а заповедта за правилна и законосъобразна. Не е налице противоречие нито на Наредбата с относим акт от по-висока степен, нито дискриминация/при съпоставяне с лица без увреждания, при същите условия/, нито е нарушен принципа за равенство по АПК.Правните последици от обж. Заповед напълно съответстват на целта на закона, в частност на Наредбата/приета изцяло в правомощията на СОС съгл. ЗМСМА и ЗХУ/, която дава превес на затруднения в

придвижването на лицето на собствен ход, а не на процента трайна неработоспособност. Всъщност т.1 на чл. 91 предполага кумулативно- процентът да е над 50% и да са налице лимитативно и императивно посочените мед.критерии, които се преценяват от нарочна Комисия/с трима лекари, един от които именно ортопед/.

По изложените доводи жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.Искането на ответника за присъждане на юрк.възнаграждение е основателно по чл. 143 от АПК, като на СО следва да се присъдят разноски в мин.размер на юрк.възнаграждение от 100лв съгл. чл. 24 от НЗПП, вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 78 ал.8 от ГПК.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ СОА20-ГР94-5508/10.11.20г на В. Д. Б.-И. от [населено място] против Заповед № СОА20-РД-08-1049/14.09.20г на Кмета на СО, потвърдена с Решение № АК-01-00031/29.10.20г на ОУ на обл.С..

ОСЪЖДА В. Д. Б.-И. от [населено място] да заплати на Столична Община сумата от 100лв/сто лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с кас.жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: